

PARIS

La família Carrillo s'instal·la a Madrid

S'ignora on és el secretari general del Partit Comunista d'Espanya

La família de Santiago Carrillo ha abandonat definitivament la seva casa de París per instal·lar-se des d'ara al barri madrileny de Vallecas.

L'esposa de Santiago Carrillo, senyora Carmen Menéndez, nascuda a Barcelona, i el seu fill Jorge, vint-i-tres anys, sortiren de París dilluns al matí i travessaren la frontera sense incidents ahir a les 10 del matí, i es pararen unes quantes hores a la frontera d'Irun, perquè esperaven l'arribada i registre del camió que portava tots els mobles.

Ningú no sap on és Santiago Carrillo, però és ben cert que la casa modesta i llogada que ha ocupat a Champigny-sur-Marne, a quinze quilòmetres de París, durant els darrers catorze anys, ha tancat les seves portes. L'última visita que rebé la família Carrillo abans de deixar París fou la d'Artur London amb la seva esposa. Segons s'ha dit, llur amistat ve dels temps de Dubcek. London havia estat ministre txecoslovac i dirigent dels Partit Comunista txecoslovac quan, per la seva actitud democràtica, l'estalinisme el torturà i fou expulsat del país, com explica la pel·lícula de Costa Gravas *La concessió*. Tant London com Carrillo sostingueren profundament l'experiència de socialisme democràtic de Dubcek.

Carrillo vivia a un quilòmetre de la casa de Marchais, secretari general del Partit Comunista francès, però aquest mai no el visità, ja que el

socialisme democràtic no fou línia política del PCF fins fa uns mesos, i durant molt de temps els comunistes francesos han criticat Carrillo calificant-lo d'antisoviètic. La família del secretari general del PCE vivia a l'avinguda de Roger Salengro, que fou ministre socialista francès, com també ho fou durant la República el pare de Santiago Carrillo, que morí a l'exili a Brussel·les.

POSSIBLES ATEMPTATS DE L'EXTREMA DRETA

Altres detalls han estat revelats a partir d'aquest canvi de residència: el mes de juny del 75 un alt funcionari de la policia francesa anà a la casa de Carrillo per dir-li que anés amb compte, ja que havien arribat informacions sobre possibles accions d'escamots d'extrema dreta contra ell. Mai no ha tingut, però, vigilància especial a la seva casa de París, la qual compta amb una important biblioteca que ara torna a Madrid i que ha estat visitada per bastants polítics espanyols.

L'esposa de Carrillo cercarà a Madrid feina d'oficinista després d'haver treballat molts anys a París com a auxiliar farmacèutica. El fill gran, Santiago, vint-i-sis anys, ja és a Madrid des de fa uns mesos, i fa de professor de matemàtiques a l'Autònoma de Madrid. El segon, Jorge, vint-i-quatre anys, té ja feina d'economista a una empresa de Madrid.

El tercer, José, vint-i-tres anys, roman encara un temps a París per acabar el seu doctorat de Ciències Exactes.

Així s'acaba l'exili d'una família, encara que tots menys el pare tenien passaport des de fa uns anys. Els qui no tenen passaport encara són bastants a París, i no es complirà, doncs, aquell desig de les autoritats franceses que cap espanyol no quedés sense passaport a França en el moment de la visita del rei Joan Carles a finals d'aquest mes. Ara, la preocupació de les autoritats franceses és que la visita es realitzi, ja que molts sectors de la dreta franquista no volen que el rei vingui a París. Per tal que vingui, el govern francès està mostrant molt d'interès a controlar tots els refugits polítics, tots aquells que podien preparar algun atemptat. Ja són sis els bascos obligats novament a viure a l'illa de Yeu, i el diari *"L'Aurore"* deia avui que el ministre de l'Interior Poniatowski ha dit que ja està fart que algú es pugui creure que la policia francesa "protegeix els assassins de PETA". I l'interès que el govern francès mostra a rebre Joan Carles prové de "actitud de Giscard que ha fet dir al seu portaveu que ell dona la màxima importància a aquesta visita per l'interès que té França en el procés democràtic espanyol, i en aquest sentit les autoritats franceses confien plenament que aquest govern el pot dur a terme i que per això és molt important l'ajut del govern francès i els europeus en general.

ERNEST UDINA

MADRID

García Trevijano es defensa

Antonio García Trevijano, polític independent que recentment ha deixat de pertànyer al secretariat de Coordinació Democràtica, ha tramès una carta al periòdic francès *"Le Monde"* en la qual explica la seva posició en l'afar de la descolonització de la Guinea Ecuatorial, ja que des de fa alguns dies és objecte d'insinuacions pertocants a les seves actuacions. També ha tramès al director de *"Le Monde"* el dossier que el PSOE té sobre la seva actuació a la Guinea.

García Trevijano explica que tot obeeix a una campanya de difamació que s'ha organitzat contra ell per tal d'"amagar l'oportunisme després de la confusió". Afegeix al dossier una fotocòpia de la constitució que eq va redactar per a la Guinea i la relació dels projectes de llei realitzats, i aclareix que mai no va rebre cap retribució pels treballs que havia fet.

A més, també inclou una sèrie d'allegacions que poden resumir-se així: per denúncia seva va anul·lar-se el projecte de creació del Banc Nacional de Guinea; el PSOE és l'únic partit que ha fet pública la incompatibilitat de col·laborar amb ell i que la frase que "ell no té categoria moral ni política per a jutjar l'actitud del PSOE" procedeix de comentaris de premsa que havia fet a "ABC" i que el relacionaven amb un article d'"El País"; que la pisa-baralla és d'origen polític, perquè ell sosté que cal que, juntament amb

Coordinació Democràtica, negociïn amb el govern els organismes unitaris de les regions i nacionalitats i, en canvi, ni el PSOE, ni PSP, ni ID no ho volen perquè dificulta els tractes; i que Mugica va ser perdedor en una votació com a delegat per a anar a València, votació que va guanyar ell.

Finalment, afegeix que el dossier que té el PSOE sobre la seva actuació a la Guinea Ecuatorial, ha estat elaborat per gent del partit guineà d'Aliança Nacional de Restauració Democràtica, el qual té un caire "colonialista, tot i atribuir-se unes ideologies democràtiques, liberals o socialistes, completament estranyes a la problemàtica de l'Àfrica negra", i aquest grup, en veure's ara sostingut pel PSOE, s'atreveix a fer allò que no ha fet durant els vuit anys d'independència de la Guinea Ecuatorial.

DOS PARTITS INSCRITS

Van fer-se públics ahir els partits polítics o associacions que han estat admesos després d'haver-se parlat d'aquesta qüestió en el darrer consell de ministres. Fuerza Nueva i Partido de Acción Nacional són els dos únics grups admesos; en canvi, han estat rebutjats les associacions Falange Independiente i Defensa Falange Española, perquè llur inscripció en el registre podia induir a confusions de denominació amb altres associacions.

Tampoc no va ser admesa la inscripció en el registre de la Unión Cívica de Consumidores, que té per capdavanters Maria Angeles Garcia Rojas i José López Vilarasau.

El Consell va debatre de nou si va a Madrid

El Consell de Forces Polítiques de Catalunya va reunir-se ahir per debatre sobre si anaven o no a Madrid, a la reunió d'instàncies unitàries de l'Estat espanyol i si hom admetia, en quin grau, el document redactat a València en l'anterior reunió.

La reunió del Consell va ser llarga suposem que, donada la importància de l'ordre del dia —que constava de tres punts que bàsicament confluen en els que hem apuntat i que es van discutir d'una manera global—, va tenir un alt contingut de debat polític. Va començar a les cinc de la tarda i va acabar cap a dos quarts d'una de la nit, set hores i mitja en total. Al final no va fer-se públic cap comunicat, però ha estat convocada per a avui una conferència de premsa en la qual s'explicarà el resultat de la reunió.

Protesta del PSOE per la prohibició del congrés

Felipe González, acompanyat d'altres membres del comitè executiu del PSOE, va fer una conferència de premsa ahir al vespre a Madrid després d'haver rebut una negativa per part del govern civil de Madrid a la petició de permís per a la celebració del congrés del partit.

"La comissió executiva entén que aquesta negativa a concedir l'autorització és una actitud discriminatòria respecte al partit que no tan sols perjudica greument el PSOE sinó que, a judici nostre, dificulta seriosament el clima necessari de llibertat de reunió i d'expressió per a facilitar el desenvolupament de les forces democràtiques, i per tant l'alternativa democràtica", ha llegit textualment el secretari del PSOE,

a la vegada que precisava diverses qüestions de la nota prohibitiva i també deia que havien estat en tractes amb el govern per a fer possible el congrés.

La nota del govern civil de Madrid precisa que en l'escrit de petició hi ha alguns defectes que, fins que siguin aclarits, no permetran de resoldre la qüestió de l'autorització. Entre els defectes assenyalats que no consta que els qui signen la petició siguin els representants legals de l'organització, i tampoc no es determinen les intervencions que es faran ni els temes de què tractaran.

Felipe González ha llegit, davant d'això, que és no autoritzar el congrés, encara que formalment no aparegui com una prohibició.

Tanquen dos instituts més

Dos instituts més van acordar ahir d'adherir-se a la protesta dels vint-i-dos centres de la província de Barcelona i, en conseqüència, suspen-

Marxa el ministre de Sindicats

A última hora del vespre el ministre de Relacions Sindicals se'n va anar de Barcelona després d'estar-hi unes vint-i-quatre hores i d'haver-se reunit amb diverses representacions de l'organització sindical i dels empresaris.

Durant la seva estada a Barcelona va visitar també el capità general de Catalunya i va reunir-se —cosa que semblava un dels objectius més preats del viatge— amb els procuradors sindicals. Al marge de la reunió amb el consell provincial de treballadors, que fou oberta a la premsa, va reunir-se també amb el consell d'empresaris i la junta rectora del Foment del Treball.

En referència a aquesta última reunió, Félix Gallardo, president del Foment, ens ha tramès una nota en la qual ens informa que van lliurar al ministre la declaració programàtica confeccionada per la ponència de treball anomenada pel Foment i que va ésser ratificada en la darrera assemblea de socis. La declaració programàtica especifica la voluntat de ser un lloc de reunió dels empresaris per a defensar els interessos de llurs empreses.

FUSTER I RABES

Cinc oradors en l'homenatge d'ahir

Benet: "Demòcrata, català, cristià i unitari"

Durant l'acte d'homenatge pòstum que ahir al vespre fou tributat a Ramon Fuster i Rabés, presidien la taula Miquel Casals Coldecarrera i Eulàlia Vintó, que eren acompanyats per la vídua de Fuster i Rabés, el degà del Col·legi d'Enginyers, Josep Benet, Joan Triadó, el degà del Col·legi de Notaris, Joan Vellver, l'ex-degà d'Enginyers, Ramon Garrabou i Josep Abat, degà del Col·legi d'Aparelladors.

Miquel Casals Coldecarrera, que va fer la salutació de l'acte, va dir que Ramon Fuster havia representat "la democràcia, la llibertat i Catalunya".

Joan Vellver va parlar de Ramon Fuster des del punt de vista professional i, concretament, de la tasca portada a terme per a crear l'intercol·legial. Va glossar després les virtuts humanes de Fuster.

"FOU UN HOME UNITARI"

El parlament de Josep Benet va ser molt emotiu. Va glossar la figura del doctor Fuster des de la seva perspectiva de ciutadà i de promotor d'activitats cíviques.

"La seva modestia, la seva senzillesa, van dissimular sovint la seva obra. Avui, però, que ja no el tenim entre nosaltres, el buit que ha deixat ens fa veure com va ser d'efectiva, de constructiva, la seva col·laboració al redreçament de la nostra terra."

Va dir que Fuster pertanyia a la generació "a la qual ha pertocat la tasca de fer de pont entre l'ahir —és a dir l'avantguarda— i les generacions d'avui per tal d'assegurar la continuïtat del poble català que els

nostres adversaris pretenien de trencar per sempre... Es gràcies a persones com Ramon Fuster que ha estat possible el redreçament del nostre poble, després de la desfeta".

Segons Josep Benet, Fuster fou "una persona profundament democràtica, radicalment catalana i sincerament cristiana". Va dir que havia estat un home "obert sempre al diàleg i a la negociació, i respectuós amb les conviccions dels altres". I que era radicalment català perquè "arreu per on passa s'esmerça en la defensa dels drets nacionals dels catalans i a conquistar nous espais de llibertat per a la llengua i la cultura del nostre poble". Va ressaltar sobretot la característica unitària de l'activitat de Fuster i Rabés. Les seves últimes paraules, que foren uns versos de Raimon, les va dir en un fil de veu, trencat per l'emoció.

Tiadó va parlar de Ramon Fuster educador i va il·lustrar el seu parlat amb diversos textos. Al final va anunciar la creació d'un premi que portarà el nom del doctor.

Ramon Garrabou, que és membre de la junta del Col·legi de Doctors i Llicenciats, va fer l'aproximació a la personalitat de Fuster des d'aquest punt de vista i parlà de la trajectòria del Col·legi des de la guerra civil fins que arriba al deganat Fuster i Rabés.

LES ADHESIONS A L'HOMENATJE

En finalitzar els parlaments, Eulàlia Vintó, vice-degana i degana en funcions del Col·legi de Doctors i Llicenciats, va donar lectura a algunes de les adhesions rebudes amb motiu d'aquest homenatge, entre les quals recordem les següents: Amics de la Ciutat, Josep Maria Poal, professors i directors de les Escoles Vintèlia, "Quaders de Pedagogia", Amics de la Unesco, Jaume Casanovas, Escola Massana, Justícia i Pau, Centre d'Estudis Pax Romana, Escolles Tagore, Franciscàlia, Cavall Fort, Consell d'Administració de Premsa Catalana, Associació de Veïns de les Corts, Convergència Democràtica de Catalunya, Col·legi de Doctors i Llicenciats d'Oviedo, "Rosa Sensat", "Artur Martorell", Assemblea d'Intel·lectuals i Artistes de Catalunya, Cercle d'Economia, Oposició Democràtica del Col·legi de Perits i Enginyers Tècnics Industrials de Catalunya i les Illes...

NECROLOGIQUES

Primer aniversari de

† Na MARIA DIAZ I ESTEVE

Els seus: espès, Santiago Zegri i Pino; fills, Mª Rosa, Santiago i Mabel, i fill polític, Jaume, agrairan, a tots els que recordant-la l'enyorin, una oració. El proper dimecres dia 27, a les vuit del vespre, s'oferirà una missa per ella a l'església parroquial de la Puríssima Concepció. Barcelona, 20 d'octubre del 1976

† ENRIC MONJO I GARRIGA

escultor

que morí cristianament el dia 2 d'octubre del 1976.

Els seus afilits: esposa, Josefina Camprubi; germans, Jesús, Carme i Ricard; cunyades, nebots i cosins, us conviden a la missa funeral conventual a l'església del monestir de clarrisses de Santa Maria de Pedralbes, que serà celebrada dijous dia 21, a les 19.30 hores.

Adreça: Plaça del Monestir de Pedralbes.

† JOSEP ORIOL COMAS TORN

Lletrat assessor de la Mútua del Centre de Fusters matriculats de Barcelona, Mútua patronal número 14, s'ha mort confortat amb els sants sagraments el dia 19 d'octubre (A C S)

La junta directiva i el personal de l'entitat, en comunicar tant sensible pèrdua, prega els associats i amics que el tinguin present en les seves oracions i vulguin assistir a l'acte de l'enterrament que serà demà, dia 21, a les 10 del matí, al servei municipal de Pompes Fúnebres (carrer Sancho d'Avila).

Krivine, detingut en arribar a Madrid

Alain Krivine, líder dels moviments trotskistes francesos i que va ser candidat a la presidència de la República Francesa, va ser detingut ahir a Madrid, segons han informat fonts de la Lliga Comunista Revolucionària.

Krivine havia arribat a Madrid amb la pretensió de participar en la I Setmana de la Universitat, que no havia rebut permís per part del govern civil de Madrid. Juntament amb el líder francès van ser detinguts els dirigents de la LCR de Madrid Jaime Pastor i Lucia González Alonso.